

Одлука високог представника којом се доноси Закон о допуни Кривичног закона Босне и Херцеговине

Бр. 26/21

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II.1.(д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Подсјећајући такође да је Савјет безбједности Уједињених народа у више наврата потврдио својим резолуцијама донесеним на основу поглавља VII Повеље Уједињених народа да улога Високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу

имплементације Анекса 10. Дејтонског мировног споразума укључује “овлаштење за доношење обавезујућих одлука када оцијени да је то неопходно о питањима која је Савјет за имплементацију мира разматрао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Имајући у виду изјаву Управног одбора Савјета за имплементацију мира донесену у јуну 2015. године, у којој је овај одбор потврдио да се геноцид у Сребреници, ратни злочини и злочини против човјечности почињени у току сукоба у Босни и Херцеговини не смију заборавити или порицати;

Напомињући да се у преамбули Устава Босне и Херцеговине, која чини саставни дио Општег оквирног споразума за мир, изражава одлучност “да се осигура пуно поштивање међународног хуманитарног права;”

Присјећајући се да је Савјет безбједности Уједињених народа у Резолуцији 808 (1993), којом је успостављен Међународни кривични суд за бившу Југославију, исказао своју увјереност да је потребно успоставити посебан суд за процесуирање лица која су починила масовна убиства и “етничко чишћење” те да ће таква процесуирања допринијети обнови и одржавању мира;

Позивајући се на правоснажне пресуде Међународног кривичног суда за бившу Југославију, правоснажне пресуде Одјела за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и бројне изјаве међународне подршке раду тих институција;

Свјесни чињенице да помирења не може бити без признања злочина и одговорности, те да говор мржње, величање ратних злочинаца и ревизионизам или отворено негирање геноцида, злочина против човјечности и ратних злочина утврђених правоснажним судским одлукама угрожавају владавину права и представљају директну препреку миру, помирењу и изградњи повјерења и на крају угрожавају изгледе за сигурну, мирну будућност Босне и Херцеговине;

Дубоко забринути због тога што истакнути појединци и јавне

власти у Босни и Херцеговини и даље поричу да су акти геноцида, злочини против човјечности и ратни злочини били почињени током оружаног сукоба, што појединци и органи власти јавно доводе у питање легитимитет пресуда које су донијели Међународни кривични суд за бившу Југославију и Суд Босне и Херцеговине и да појединци и органи власти славе или величају осуђене ратне злочинце;

Увјерени да претходно описано понашање ствара знатне потешкоће за цивилну имплементацију Општег оквирног споразума за мир; и

Констатујући да су све законодавне иницијативе покренуте пред Парламентарном скупштином Босне и Херцеговине за рјешавање овог питања блокиране.

Из претходно утврђених разлога Високи представник овим доноси следећу:

ОДЛУКА

којом се доноси Закон о допуни

Кривичног закона Босне и Херцеговине

(“Службени гласник БиХ”, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15 и 35/18)

1. Закон који слиједи и који чини саставни дио ове Одлуке ступа на снагу како је предвиђено у члану 2. тог Закона, на привременом основу све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.
2. Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује на службеној интернетској страници Уреда високог представника и у „Службеном гласнику Босне и Херцеговине“.

Сарајево, 22. јула 2021.

Др. Валентин Инцко, високи представник

ЗАКОН

О ДОПУНИ

КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Допуна члана 145а)

- У Кривичном закону Босне и Херцеговине (“Службени гласник БиХ”, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15 и 35/18), у члану 145а, иза става (1), додају се нови ставови (2) до (6), који гласе:

“(2) Ко јавно подстрекне на насиље или мржњу усмјерену против групе особа или члана групе одређене с обзиром на расу, боју коже, вјероисповијест, поријекло или националну или етничку припадност, ако такво понашање не представља кривично дјело из става (1) овог члана, казниће се казном затвора од три мјесеца до три године.

(3) Ко јавно одобри, порекне, грубо умањи или покуша оправдати злочин геноцида, злочин против човјечности или ратни злочин утврђен правоснажном пресудом у складу с Повељом Међународног војног суда придруженом уз Лондонски споразум од 8. августа 1945. или Међународног кривичног суда за бившу Југославију или Међународног кривичног суда или суда у Босни и Херцеговини, а усмјерено је против групе лица или члана групе одређене с обзиром на расу, боју коже, вјероисповијест, поријекло или националну или етничку припадност, и то на начин који би могао потакнути на насиље или мржњу усмјерену против такве групе лица или члана такве групе, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.

(4) Ко кривично дјело из става (1) до (3) овог члана изврши тако да јавности учини доступним или јој дистрибуира летке,

слике или друге материјале, казниће се казном затвора од најмање једне године.

(5) Ако је кривично дјело из става (1) до (3) овог члана почињено на начин којим се може пореметити јавни ред и мир или је пријетеће, злостављајуће или увредљиво, починилац ће се казнити казном затвора од најмање три године.

(6) Ко додијели признање, награду, споменицу, било какав подсјетник или било какву привилегију или слично лицу осуђеном правоснажном пресудом за геноцид, злочин против човјечности или ратни злочин, или именује јавни објекат као што је улица, трг, парк, мост, институција, установа, општина или град, насеље и насељено мјесто, или слично, или региструје назив по или према лицу осуђеном правоснажном пресудом за геноцид, злочин против човјечности или ратни злочин, или на било који начин велича лице осуђено правоснажном пресудом за геноцид, злочин против човјечности или ратни злочин, казниће се казном затвора од најмање три године.”

▪ Став (2), који постаје став (7), мијења се и гласи:

“(7) Починилац кривичног дјела из става (1) до (4) овог члана који је дужносник или одговорно лице или запосленик у институцији власти или било којем органу који се финансира путем јавног буџета, казниће се казном затвора од најмање три године.”

Члан 2.

(Ступање на снагу)

Овај Закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања на службеној интернетској страници Канцеларије високог представника или један дан од дана објављивања у „Службеном гласнику Босне и Херцеговине“, који год од тих дана наступи раније.

